

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 145
af 22. marts 2006 fra Folketingets Socialudvalg (Alm. Del).**

Spørgsmål nr. 145:

Ministrene bedes kommentere vedlagte artikel fra Dagbladet Køge/Ringsted/Roskilde Tidende den 3. marts 2006 "Det tager livet af én".

April 2006

Vores sag

06-119-0115

Svar:

Jeg kan som minister ikke tage stilling til konkrete sager om sygedagpenge. Om reglerne generelt kan jeg oplyse, at sygedagpenge er tænkt som en korttidsydelse som skal søges afløst af andre sociale eller arbejdsmarkedsmæssige ydelser eller foranstaltninger, når der ikke er udsigt til, at personen kan blive rask eller genvinde erhvervsevnen. Det er derfor hovedreglen, at udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge for mere end 52 uger i de forudgående 18 kalendermåneder.

Der er imidlertid en lang række muligheder for forlængelse af udbetalingen af dagpenge, når den generelle varighedsbegrænsning er nået. Forlængelse kan således fx komme på tale, hvis der er udsigt til, at den pågældende skal revalideres, hvis det er nødvendigt, at der gennemføres arbejdsprøvning, hvis der ventes på en lægebehandling, der inden for kortere tid betyder, at den sygemeldte genvinder arbejdsdygtigheden, eller hvis der er påbegyndt en sag om førtidspension.

Det er således i de fleste forlængelsessituationer en væsentlig forudsætning, at den sygemeldte inden for en overskuelig fremtid igen vil blive aktiv på arbejdsmarkedet.

Hvis betingelserne for at forlænge ikke (længere) er opfyldt, skal kommunen standse udbetalingen af sygedagpenge. Kommunen må da vurdere, om den pågældende er berettiget til en anden forsørgelsesydelse i form af fx kontanthjælp, fleksjob eller førtidspension.